

disputants-חולקים ◊ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

מגילה-הקורא למפרע		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
וכיון שבא דוד - באתה תפלה, שנאמר (ישעיהו נ"ו) והביאותים אל הר קדשי ושמתים בבית תפלתי.												■	יה.
וכיון שבאת תפלה - באת עבודה שנאמר עולתיהם וזבחייהם לרצון על מזבחי.												■	יה.
וכיון שבאת עבודה - באתה תודה, שנאמר (תהלים נ') זבח תודה יכבדנני.												■	יה.
ומה ראו לומר ברכת כהנים אחר הודאה - דכתיב (ויקרא ט') וישא אהרן את ידיו אל העם ויברכם וירד מעשת החטאת והעלה והשלמים.												■	יה.
אימא קודם עבודה												ז	יה.
לא סלקא דעתך, דכתיב וירד מעשת החטאת וגו'. מי כתיב לעשות מעשת כתיב.												!	יה.
ולמרע אחר העבודה												ז	יה.
לא סלקא דעתך, דכתיב זבח תודה.												!	יה.
מאי חזית דסמכת אהאי, סמוך אהאי												ז	יה.
מסתברא, עבודה והודאה חדא מילתא היא.												!	יה.
ומה ראו לומר שים שלום אחר ברכת כהנים - דכתיב (במדבר ו') ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם. ברכה דהקדוש ברוך הוא - שלום, שנאמר (תהלים כ"ט) ה' יברך את עמו בשלום.												■	יה.
וכי מאחר דמאה ועשרים זקנים, ומהם כמה נביאים, תקנו תפלה על הסדר, שמעון הפקולי מאי הסדיר?												ז	יה.
שכחום והזר וסדרום.												!	יה.
מכאן ואילך אסור לספר בשבחו של הקדוש ברוך הוא												■	יה.
מאי דכתיב (תהלים ק"ו) מי ימלל גבורות ה' ישמיע כל תהלתו, למי נאה למלל גבורות ה' - למי שיכול להשמיע כל תהלתו.	דאמר רבי אלעזר:											■ ■	יה.
המספר בשבחו של הקדוש ברוך הוא יותר מדאי - נעקר מן העולם, שנאמר: (איוב ל"ז) היספר לו כי אדבר אם אמר איש כי יבלע.	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:											■	יה.
מאי דכתיב (תהלים ס"ה) לך דמיה תהלה - סמא דכולה משתוקא.	דרש רבי יהודה איש כפר גבוריא, ואמרי לה איש כפר גבור חיל:											■	יה.
אמרי במערבא: מלה - בסלע, משתוקא - בתרין.	כי אתא רב דימי אמר:											■	יה.
קראה על פה לא יצא וכו'.												■	יה.
מנלן?												^	יה.
אחיא זכירה זכירה, כתיב הכא והימים האלה נזכרים, וכתיב התם (שמות י"ז) כתב זאת זכרון בספר, מה להלן בספר - אף כאן בספר.	רבא:											!	יה.
וממאי דהאי זכירה קריאה היא? דלמא עיון בעלמא												ז	יה.
לא סלקא דעתך												!	יה.
(דברים כ"ה) זכור, יכול בלב? כשהוא אומר לא תשכח - הרי שכחת הלב אמור, הא מה אני מקיים זכור - בפה.	דתנאי:											!	יה.
קראה תרגום לא יצא וכו'.												■	יה.
היכי דמי?												^	יה.
אילמא דכתיבה מקרא וקרי לה תרגום												!	יה.
היינו על פה												ז	יה.
לא צריכא, דכתיבה תרגום וקרי לה תרגום.												!	יה.
אבל קורין אותה ללועזות בלעז וכו'.												■	יה.
והא אמרת קראה בכל לשון לא יצא												ז	יה.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment- O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

מגילה-הקורא למפרע		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
בלעז יוני.	רב ושמואל דאמרי תרויהו:											!	◇	יה.
היכי דמי?												^		יה.
אילימא דכתיבה אשורית וקרי לה יונית												!		יה.
היינו על פה												ז		יה.
שכתובה בלעז יונית.	רבי אחא אמר רבי אלעזר:											!	◇	יה.
מנין שקראו הקדוש ברוך הוא ליעקב אל? - שנאמר (בראשית ל"ג) ויקרא לו אל אלהי ישראל. דאי סלקא דעתך למזבח קרא ליה יעקב אל - ויקרא לו יעקב מיבעי ליה, אלא ויקרא לו ליעקב אל, ומי קראו אל - אלהי ישראל.	ואמר רבי אחא אמר רבי אלעזר:											■	◇	יה.
קראה גיפסית, עברית, עילמית, מדית, יונית - לא יצא.	מיתבי:											ז	◇	יה.
הא לא דמיא אלא להא:												!		יה.
גפסית לגיפסית. עברית לעברים, עילמית לעילמים, יונית ליוונים - יצא.												!	◇	יה.
אי הכי, רב ושמואל אמאי מוקמי לה למתניתין בלעז יונית? לוקמה בכל לעז												ז		יה.
אלא מתניתין כברייתא, וכי איתמר דרב ושמואל - בעלמא איתמר.												!	◇	יה.
לעז יוני לכל כשר.	רב ושמואל דאמרי תרויהו:											!	◇	יה.
והא קתני יונית ליוונים - אין, לכולי עלמא - לא												ז		יה.
אינהו דאמור כרבן שמעון בן גמליאל												!	◇	יה.
אף ספרים לא התירו שיכתבו אלא יונית.	דתנן, רבן שמעון בן גמליאל											!	◇	יה.
ולירו הלכה כרבן שמעון בן גמליאל												ז		יה.
אי אמרי הלכה כרבן שמעון בן גמליאל הוה אמינא: הני מילי - שאר ספרים, אבל מגילה דכתיב בה ככתבם אימא לא - קמשמע לן.												!	◇	יה.
והלעז ששמע אשורית יצא וכל													■	יה.
והא לא ידע מאי קאמרי?												ז		יה.
מידי דהוה אנשים ועמי הארץ.												!		יה.
אטו אנן האחשתרנים בני הרמכים, מי ידעינן?	מתקיף לה רבינא:											ז		יה.
אלא מצות קריאה ופרסומי ניסא - הכא נמי מצות קריאה ופרסומי ניסא.	[רבינא]											!	◇	יה.
קראה סירוגין יצא וכל.													■	יה.
לא הווי ידעי רבנן מאי סירוגין, שמעיה לאמתא דבי רבי דקאמרה להו לרבנן דהוי עיילי פסקי פסקי לבי רבי: עד מתי אתם נכנסין סירוגין סירוגין													○ ◇	יה.
לא הווי ידעי רבנן מאי חלולוגות, שמעיה לאמתא דבי רבי דאמרה ליה לההוא גברא דהווי קא מבדר פרפחיני, עד מתי אתה מפזר חלולוגין.													○ ◇	יה.
לא הווי ידעי רבנן מאי (משלי ד') סלסלה ותרוממן. שמעיה לאמתא דבי רבי דהווי אמרה לההוא גברא דהווי מהפך במזייה, אמרה ליה: עד מתי אתה מסלסל בשערך.													○ ◇	יה.
לא הווי ידעי רבנן מאי (תהלים נ"ה) השלך על ה' יהבך.													○ ◇	יה.
זימנא חדא הוה אולנא בהדי ההוא טייעא, וקא דרינא טונא, ואמר לי: שקול יהביך ושדי אגמלאי.	רבה בר בר חנה:												○ ◇	יה.
לא הווי ידעי רבנן מאי (ישעיהו י"ד) וטאטאתיה במטאטא השמד, שמעיה לאמתא דבי רבי דהווי אמרה לחברתה: שקולי טאטיא וטאטי ביתא.													○ ◇	יה.
קראה סירוגין - יצא, סירוסין - לא יצא.	תנו רבנן:												■ ◇	יה.
אף בסירוגין, אם שהה כדי לגמור את כולה - חזר לראש.	רבי מונא אומר משום רבי יהודה:												■ ◇	יה:

disputants-חולקים ◇ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

מגילה-הקורא למפרע		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
הלכה כרבי מונא שאמר משום רבי יהודה.	רב יוסף:										■	◇	יה:	
כדי לגמור את כולה, מהיכא דקאי לסיפא, או דלמא מרישא לסיפא?	אביי לרב יוסף:										^		יה:	
מרישא לסיפא, דאם כן נתת דבריך לשיעורין.	אמר ליה: [רב יוסף]										!	◇	יה:	
הלכה כרבי מונא	רבי אבא אמר רבי ירמיה בר אבא אמר רב:										◆	■	◇	יה:
אין הלכה כרבי מונא.	שמואל:										◆	■	◇	יה:
בסורא מתנו הכי.											■		◇	יה:
בפומבדיתא מתנו הכי:											■		◇	יה:
הלכה כרבי מונא	רב כהנא אמר רב:										◆	■	◇	יה:
אין הלכה כרבי מונא.	שמואל:										◆	■	◇	יה:
רב ביבי מתני איפכא:											■		◇	יה:
אין הלכה כרבי מונא	רב:										◆	■	◇	יה:
הלכה כרבי מונא.	שמואל:										◆	■	◇	יה:
נקוט דרב ביבי בידך, דשמואל הוא דחייש ליחידא.	רב יוסף:										■		◇	יה:
שומרת יבם שקידש אחיו את אחותה, משום רבי יהודה בן בתירה אמרו: אומרים לו המתן עד שיעשה אחיך הגדול מעשה.	דתני: [רבי יהודה בן בתירה]										■	■		יה:
הלכה כרבי יהודה בן בתירה.	שמואל:										■	■		יה:
השמיט בה סופר אותיות או פסוקין, וקראן הקורא כמתורגמן המתרגם - יצא.	תנו רבנן:											■	◇	יה:
היו בה אותיות מטושטשות או מקורעות, אם רשומן ניכר - כשרה, ואם לאו - פסולה	מיתבי:											‡	◇	יה:
לא קשיא הא בכולה, הא - במקצתה.												!	◇	יה:
השמיט בה הקורא פסוק אחד לא יאמר אקרא את כולה ואחר כך אקרא אותו פסוק, אלא קורא מאותו פסוק ואילך. נכנס לבית הכנסת ומצא צבור שקראו חציה, לא יאמר אקרא חציה עם הצבור, ואחר כך אקרא חציה - אלא קורא אותה מתחילתה ועד סופה.	תנו רבנן:											■	◇	יה:
מתנמנם יצא וכו'.												■	<	יה:
היכי דמי מתנמנם?												^		יה:
נים ולא נים, תיר ולא תיר, דקרו ליה ועני. ולא ידע לאהדורי סברא, וכי מדכרו ליה - מידכר.	רב אשי:											!	◇	יה:
היה כותבה, דורשה, ומגיהה, אם כוון לבו יצא וכו'.												■	<	יה:
היכי דמי?												^		יה:
אי דקא מסדר פסוקא פסוקא וכתב לה												!		יה:
כי כוון לבו מאי הוי? על פה הוא												‡		יה:
אלא דכתב פסוקא פסוקא וקרי ליה.												!		יה:
ומי יצא?												‡		יה:
והאמר רבי חלבו אמר רב חמא בר גוריא אמר רב:	הלכה כדברי האומר כולה.											‡	■	יה:
ואפילו למאן דאמר מאיש יהודי צריכה שתהא כתובה כולה												‡		יה:
אלא, דמנחה מגילה קמיה וקרי לה מינה פסוקא פסוקא, וכתב לה.												!	◇	יה:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story מקרא-key:	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

מגילה-הקורא למפרע		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
לימא מסייע ליה לרבה בר בר חנה												ז	יה:
אסור לכתוב אות אחת שלא מן הכתב.	דאמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:											ז	יה:
דלמא דאתרמי ליה אתרמויי.												!	יה:
אסור לכתוב אות אחת שלא מן הכתב.	גופא, אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:											■	יה:
מעשה ברבי מאיר שהלך לעבר שנה בעסאי, ולא היה שם מגילה, וכתבה מלבו וקראה.	מיתבי, אמר רבי שמעון בן אלעזר:											○ ז	יה:
שאני רבי מאיר דמקיים ביה (משלי ד') ועפעפיך יישרו נגדך.	רבי אבהו:											!	יה:
מאי ועפעפיך יישרו נגדך?	רמי בר חמא לרבי ירמיה מדפתי:											^	יה:
אלו דברי תורה, דכתיב בהו (משלי כ"ג) התעיף עיניך בו ואיננו, ואפילו הכי - מיושרין הן אצל רבי מאיר.	אמר לו: [רבי ירמיה מדפתי]											!	יה:
רב חסדא אשכחיה לרב חננאל דהוה כתב ספרים שלא מן הכתב												○	יה:
ראויה כל התורה כולה ליכתב על פיך, אלא כך אמרו חכמים: אסור לכתוב אות אחת שלא מן הכתב.	אמר ליה: [רב חסדא]											○ ז	יה:
מדקאמר כל התורה כולה ראויה שתיכתב על פיך - מכלל דמיושרין הן אצלו, והא רבי מאיר כתב												ז	יה:
שעת הדחק שאני.												!	יה:
אביי שרא לדבי בר חבו למיכתב תפלין ומזוזות שלא מן הכתב	[אביי]											○	יה:
כמאן - כי האי תנא.												■	יה:
תפלין ומזוזות נכתבות שלא מן הכתב, ואין צריכות שרטוט.	דתניא, רבי ירמיה אומר משום רבינו:											■ ■	יה:
והלכתא: תפלין - אין צריכין שרטוט, מזוזות - צריכין שרטוט. אידי ואידי נכתבות שלא מן הכתב.												■	יה:
מאי טעמא												^	יה:
מיגרס גריסין.												!	יה:
היתה כתובה בסם כל.												■	יה:
סם - סמא												■	יה:
סקרסא - אמר רבה בר בר חנה: סקרתא שמה.	[רבה בר בר חנה]											■	יה:
קומוס - קומא.												■	יה: